

Rudoarmějci v Kladně

76. výročí osvobození naší vlasti od německého fašismu a ukončení 2. světové války

Druhá světová válka byla nejstrašnější válka v historii lidstva. Odpor proti německým nacistickým zotročitelům se projevil jak ve Slovenském národním povstání, tak i v protinacistickém odboji a v povstání na území Protektorátu. Za povstání vděčíme jak československým vlastencům, tak spojencům, zvláště Rudé armádě, která strastiplně pronikala na území Československa a při osvobozování Československa ztratila přes 140 000 vojáků.

Vzpomínáme tento velký a slavný den, kdy 9. května 1945 uvítala Praha a s ní všichni náš lid vojáků Rudé armády. Tím společně s vojáky dalších armád protinacistické koalice triumfálně škrtili potupné důsledky Mnichova a 15. března 1939, který byl počátkem okupace českých zemí německou armádou, počátkem doby, která přinesla našemu národu, ale i národům celého světa mnoho nepředstavitelného zla.

Co znamenala okupace pro naše národy jsme sami, v té nejkrutější míře poznali. Odtržení českého pohraničí a následná šestiletá okupace Československé republiky, která si vyžádala 360 tisíc mrtvých občanů a rozputání dosud největšího a nejkrvavějšího vojenského konfliktu v lidských dějinách, druhé světové války. Co museli čeští občané vytrpět po dobu okupace, nelze v celé své tragédii vypsat - germanizace školství a kultury, uzavření vysokých škol, poprava studentů, hejdrichiáda, stanné právo, popravy, koncentrační tábory, Lidice, Ležáky. Máme v paměti a víme, co byla sekýrárna na Pankráci, Kobyliská střelnice, Malá pevnost Terežín, Petschkův palác a další místa, která sloužila k deportacím a popravám českých občanů.

Byla to tragická bilance pro náš národ. Válka proti nacismu byla bojem na život a na smrt. Šlo o další existenci českého národa a další osud všech Slovanů. 195 tisíc našich občanů bylo umučeno v koncentračních táborech, další padli na frontách v zahraničních armádách, v domácím odboji či na popravišti gestapa. Genocidní politika nacismu a fašismu, spáchaná ve prospěch a za podpory mezinárodního kapitálu, zejména nad slovanskými národy a zvěrstvy proti dalším národům byla vedena snahou o ovládnutí celého světa.

Jsou to události, které natrvalo zůstávají v naší paměti a vzpomínky na ně budou vždy vyvolávat nejen slzy a vzdor za příkoří, kterého se dostalo našim národům Čechům a Slovákům v této strašné válce, ale především nesmírnou vděčnost kterou cítíme k našim osvoboditelům. Každoročně přicházíme k památníkům, abychom uctili památku těch, kteří položili ve druhé světové válce své životy za naši svobodu, ať už zahynuli na frontách, na popravištích či byli umučeni v koncentračních táborech.

9. květen je pro nás vždy příležitostí, abychom se s pokorou poklonili jejich památce. Válečné peklo stálo život padesáti miliónu lidí.

Nezapomínejme, že nacismus se zrodil ze všeobecné krize kapitalismu třicátých let minulého století, že se zrodil z lůna kapitalismu. Fašismus je otevřená teroristická diktatura nejreakčnějších, nejšovinističtějších a nejimperialističtějších složek finančního kapitálu. Nezapomínejme, že důsledky krize pro pracující, jejich bída a špatné životní podmínky, byly tehdy zneužity Hitlerem k hlásání a přijímání rasismu, antikomunismu, antisemitismu, šovinismu a nacionální nesnášlivosti. Ukazuje se, že fašismus nebyl zcela poražen, že imperialismus vyvolal k životu jeho další verze, a že svět stojí opět na pokraji dalšího válčného apokalypsy. Památníkům té druhé války rychle ubývá, a tak snaha po falešné interpretaci dějin, zejména a právě těch z poslední doby, je hlavní zbraní současných pseudohistoriků. Goebbelsovskou metodou se z obětí dělají agresori, z minulých vítězů okupanti. Můžeme to vidět dnes a denně v televizi i v některých dalších médiích. Je velice tragické, že se záměrně překrucují události a historická fakta. To, že se už neslaví státní svátek v den, kdy skutečně skončila, tedy 9. května, bourají se a haní pomníky sovětských vojáků, kteří položili život za osvobození Československa, to vše jen ukazuje, jaké manipulaci jsme opět podrobováni. To vše se děje za podpory velmocí a kapitálu, kterému se to hodí pro vlastní zájmy.

Hlavně v Praze se vedl již delší dobu boj všech slušných lidí za záchranu pomníku maršála Koněva, který je připomínkou osvobození Československa od nacistické okupace a zároveň vzpomínkou na milióny rudoarmějců, kteří nesli rozhodující tíhu válčného střetu, a kteří se mírových dnů v květnu 1945 nedožili. Pomník maršála Koněva se pro líživé vykladače historie stal překážkou v účelové falzifikaci dějin a proto byl za pomoci pravicových politiků vedení radnice Prahy 6 odstraněn. Maršál Koněv nejen, že bojoval proti fanatikům z řad SS, kteří stále křičovali Prahu, ale osvobodil také velkou část ČSR, ale také vyhlazovací tábor Osvětim.

Upadek české pravice a bonuzer i části společnosti spočívá v tom, že se využívá v agresivních útocích proti všem a všemu, co má jakýkoliv vztah k Rusku. Zamrzli v nenávisti. Vše, co bylo sovětské, co bezmezně neměli rádi, zaměnili to za ruské. Za velmi nebezpečné přitom považují, že na poli mezinárodně politickém mnozí tyto štváči podporují zatlačování Ruska, harašení na jeho hranicích zbraněmi a ve svých důsledcích tak ohrožují mír. Brahame historickou pravdu, odmítněme zkeslování dějin, postavme se proti hulváctví a znevažování role Rudé armády při osvobozování Československa a Prahy, bojujme aktivně za mír.

Konec druhé světové války a osvobození od fašismu je třeba si nejen připomínat ve sváteční dny začátkem května, ale brát je jako ohromnou lekcí a poučení i pro současnou společnost. Bylo by totiž vrcholně naivní domnívat se, že by lidé podobných hrůz už nikdy nebyli schopni. Správně namíchaný koktejl strachu, nenávisti, zloby, nacionalismu a fanatismu může zažehnot konflikt v jakékoliv době, i v 21. století. Proto je třeba si historii nejen připomínat, ale hlavně se z ní poučit. Nezapomínat na hrůzy, ale stále si připomínat a mít na paměti i zločinnost zrádců a kolaborantů, kteří tehdy svým dílem k obrazu válčných událostí přispěli, každý jiným způsobem. I dnes jich je dost a neváhají nás opět zavléci do hrůz válek pro své ziskové cíle.

Vzdáváme Čest památce těm, kteří se o osvobození Československa zasloužili, kteří zemřeli, abychom my mohli žít. Věrní jejich odkazu udělejme vše k obraně a uchránění míru pro současnou a příští generace, neboť ohniska válek po celém světě stále planou a můžeme přerůst opět v tu válku velkou a pravděpodobně pro lidstvo tu poslední.

Je to již 76 let

Připomínáme si 76. výročí ukončení II. světové války. Jsme si vědomi i toho, že ve jménu těch, kteří položili život za naši svobodu, bychom nikdy neměli prodat nebo zradit a měli bychom chránit to, proč milióny lidí ve válce zemřeli - a to je život v míru a porozumění. Přestože známe historická fakta, jen stěží si dokážeme, my, kteří jsme válku na vlastní kůži neprožili, představit, co lidé tenkrát prožili a nedokážeme ani prociťt radost, kterou pro ně znamenala znovunabytá svoboda. A pamětníků, bohužel, ubývá. Víme, že každá konkrétní válčná oběť měla svoji tvář, svůj osud. Vzdáme těm, co položili život za naši svobodu, hold! Mějme je vždy v naší mysli a srdci a uctěme jejich památku.

Z prvomájového projevu s.M.Vostrá

Ohlédnutí za 1. májem – Svátkem práce

Svátek práce, neboli 1. Máj, má mnoho našich občanů spojený s propagandou socialismu. Je to však velký omyl, neboť **původ tohoto svátku je v „kolébnce demokracie“ – USA,** osvětlila ve svém prvomájovém projevu na Kladně poslankyně **Míla Vostrá.** Řekla také, že v **Českých zemích se 1. máj slaví také již od roku 1890** a první oslava v **Praze se konala na Střeleckém ostrově.** Jsme Kladěňáci, tak musím zmínit i naše město. Ano i na Kladně se slavil 1.máj 1890. **Dělnictvo uspořádalo májovou slavnost v lesíku Hvězda** (za Sletišťem).

Je rok 2021 a my opět oslavili 1.máj - i když s koronavirovými omezeními. Loni to vůbec nešlo i když měl být jubilejní. Ten letošní byl sice skromnější, ale o to srdečnější. **A jubilejní byl také! Před sto léty se na kladenském náměstí sešlo na 40 tisíc občanů, hlásících se k levici sociální demokracie.** Promluvila k nim **Marie Zápotocká v zastoupení svého muže, Antonína,** který byl odsouzen a vězněn po „**Velezrádném procesu kladenském.**“ Z vězení vzkázal svým Kladěňákům: **„Rozcházejme se definitivně se sociálně demokratickými zrádci socialismu... Rozcházejme se se zrádci dělnictva, s nimiž nás více ani společně jméno poutat nebude. Stavíme se v jednotné šiky III. komunistické internacionály, Podáváme ruce bratrům proletářům všech národů, abychom s nimi ruku v ruce bojovali svůj velký, sociálně revoluční zápas za socialistickou společnost.“**

Letos se na Sítně, za pěkného počasí, sešlo několik desítek členů KSČM i sympatizantů. S hlavním projevem vystoupila **s.Ing. Bc. Míla Vostrá, předsedkyně rozpočtového výboru PS PČR.** Po ní se ujal slova **s.Ing.Vladimír Moucha, radní MěZ,** s informacemi o Kladně. Mezi hosty na tribuně byl i **předseda Kontrolního výboru MěZ s. Bc.Rudolf Carvan** (je skvělé, že KSČM má opět zastoupení ve vedení města) a **předsedkyně Republikového rady LKŽ s.Květa Sláňhůvková, jinak předsedkyně OV KSČM České Budějovice** (tam 1. Máj nekonali). Že komunisté mají budoucnost nás přesvědčil **recitací básně Miroslava Floriana mladý Filip Šimek,** který ji věnoval své mamince Ladce, komunistce a kandidátce do podzimních voleb i všem nám. Při slovech básně...„komuniste se nemají za co kát... slavili máj a oslavili ho zase.. apod.“, jsme byli všichni dojata. Děkujeme Filipu!

Na závěr oficiální části vyzval místopředseda OV KSČM s.Ladislav Nyč k účasti na pietních aktech k 76.výročí osvobození a pak už zazněla Píseň práce.

Nemyslím si, že budu neskromná, když musím konstatovat, že **1.máj KSČM 2021 v Kladně se vydařil.**
Eva Vlčková, předsedkyně OV KSČM Kladno

Zamyšlení nad událostmi konce dubna 2021

Začnu netradičně, a to hodnocením reakcí na bezprecedentní vyhlášení předsedy vlády A. Babiše a místopředsedy vlády J. Hamáčka k Vrběticím. Jedna věc byla reakce českých sdělovacích prostředků, druhá věc byly telefonáty, se kterými se museli vypořádat naši předsedové OV, KV, poslanci a další funkcionáři strany už od neděle a pak zejména v pondělí. Reakce našich členů, sympatizantů, ale i dalších lidí, kteří jinak na OV nechodí, ale kteří se přišli zeptat, co si o situaci myslíme, byla vesměs jednoznačná. Nedůvěra ve zveřejněné tv. důvodné podezření. Strach z vyostření situace, strach o práci, ale i strach z možného válečného konfliktu. Lidé argumentovali i reportáží v TV Nova, kdy lidé odcházeli z kostela ve Vrběticích jednoznačně odmítli spekulaci o agentech GRU. Je fakt, že zesílila atmosféra strachu.

Jak se dalo očekávat, jiná atmosféra pak panovala v Poslanecké sněmovně, která se začala informací vlády zabývat a po 21. hodině pod tlakem pravice přijala usnesení, kterým jen situaci vyostřila, což byl zájem zejména tzv. Koalice Spolu a dále Pirátů a STAN, kterým poslanci hnutí ANO ustoupili. Nepodařilo se ani krok snížit počet poslanců ani jednání výboru pro Bezpečnost a nepřijmout do seznámení se skutečnými argumenty usnesení, které by bylo podklad pro jednání pléna Sněmovny. Podle očekávání usnesení bylo přijato ve výboru pro obranu, který vede J. Černochovej z ODS a výboru zahraničního, který vede O. Veselý z ČSSD. KSČM předložila vlastní usnesení, které ale přijato nebylo a průměrně získalo okolo 30 hlasů, tedy hlasy KSČM a SPD a případně několika jednotlivců z ANO, či nezařazených poslanců. Na námi zařazený bod jednání „Situace v podniku Liberty (NHKG) Ostrava“ nedošlo a tak jsme případně převzetí podniku do rukou státu nemohli ani navrhnout, jednání o tom je přefazeno až na první květnový týden.

Pak došlo k další eskalaci a zhoršení vztahů mezi ČR a RF, když po nástupu nového ministra zahraničí Jakuba Kulhánka z ČSSD došlo místo ke zklidnění na nepřijatelná ultimáta. Ultimátem bylo z pohledu poskytnutého času, i v rozporu s čl. 11 Vídeňské úmluvy o diplomatických vztazích. Rusofobní výroky zesílily a realistické názory většina medií odmítla a to i od jinak akceptovaných dopisovatelů jako je např. Jan Čarnogurský. Z části to pomohlo čtenosti Haló novin a našich stranických webů a sociálních sítí.

Ani tehdy se nám nepodařilo prosadit schválení 5 týdnů dovolené pro obstrukce pravice a pirátů. Stále, i přes mediální masáž o česko - ruských vztazích, bylo jednání o tom, kdy dojde k volbě nezvolených členů Rady ČT (byl dohodnut termín 4.5. t.r.).

Opět jsme znamenali spor mezi vládou a sněmovnou o účast na písemných interpelacích, když už poněkolkáté členové vlády na projednání odmítnutých písemných interpelací nepřišli. To neumožnilo ani projednat mou interpelaci na ministra obrany Metnara ve věci vojenských nákupů a českého obranného průmyslu. V ústních interpelacích vystoupil Jiří Valenta. I díky práci komunistických poslanců a telefonickým konzultacím s prezidentem republiky, předsedou vlády a dalšími bylo dosaženo toho, že termín opuštění Moskvy, resp. Prahy byl pro diplomatický personál tentokrát stanoven na 31.5. t.r.

Když jsme se znovu pokusili projednat zákoník práce a opět pravice obstrukcí při projednávání jiných bodů zabránila jeho dokončení. Podařilo se ale jednat o otevření obchodů a služeb a nástupu dětí do škol. Žel ani u těchto bodů nedošlo k projednání příslušných usnesení.

V neděli byl velmi očekáván projev prezidenta republiky, ten s klidem a rozmyslem se znalostí všech dostupných dokumentů **vyzval k důkladnému vyšetření věci.** To se stalo okamžitě předmětem ostré kritiky, ale také uklidnění velké části společnosti, která vnímá, že je tady síla rozumu. Ti, kteří usilují o vyšetření případu, chtějí pravdu a suverenitu státu a ti, kteří usilují o manipulaci veřejným míněním, zaměňují podezření za důkazy a vyostřují naše vztahy s RF, poškozují nejen naše ekonomické zájmy, ale také samotnou suverenitu státu. Není tu žádný skutečný důvod, abychom tak činili. **KSČM stojí jednoznačně na straně rozumu.** Tedy za vyšetřením případu a za potrestáním viníků.

Následovala řada stranických jednání. Většina z nich se zabývala přípravou voleb a **oslavou Svátku práce bez tradičních setkání a oslav osvobození, tak abychom vzdali v této vážné době úctu Rudé armádě, partyzánům a všem, kteří se podíleli na vítězství v boji proti fašismu a nacismu.** Musím s podivem konstatovat, že některé OV KSČM přes jednání pléna ÚV KSČM a jeho usnesení začali požadovat svolání mimořádného sjezdu strany, který je plánován na listopad letošního roku. Jsou to některé OV, které neuspěly s takovým návrhem na jednání KV KSČM nebo OV, které to požadují kdykoli, jako např. OV Praha východ, protože prostě nesouhlasí s výsledky sjezdu nebo usnesením ÚV už dlouhodobě. A žel od nich nelze očekávat nic jiného než vnitrostranická jednání a jen malou nebo žádnou aktivitu na venek.

Šlo o výborový týden, tak probíhala jednání, která byla zaměřena na znovu otevřenou záležitost výbuchu ve Vrběticích, také na to byla soustředěna mediální pozornost. Začal spor o počet vyšetřovacích verzí. Ukazuje se, že A. Babiš a J. Hamáček, kteří tvrdí, že je jediná verze „útok agentů“, nemají oporu v ostatních členech vlády, což se projevilo např. ve vystoupení min. spravedlnosti M. Benešové, která potvrdila, že vyšetřovacích verzí je logicky více. Další výboru Sněmovny se zabývaly zejména ekonomickými záležitostmi, jednak prostředky z evropských fondů, dotacemi do zemědělství a nově zveřejněnou zprávou EK ke střetu zájmů předsedy vlády, kterou hojně využívá praviceová opozice. Osobně jsem tento čas využil k návštěvě Ostravy, podniku Liberty, dříve ocelárny NHKG. Kde jsem jak při jednání s vedoucími pracovníky podniku, tak s odbory nabídl řešení vykoupení akcií od majitelů ve Velké Británii a převzetí státem, jako tomu bylo v případě OKD, aby samotný podnik nebyl postížen insolvenčním řízením mateřské, Britsko - indické firmy a filíalky v Rumunsku. To přivítali zejména předáci odborů. Doprovázel mne předseda KV KSČM Josef Babka, kterému děkuji. Výboru se také zabývaly návrhem KSČM na rozšíření zákona o střetu zájmů o novináře ČT a ČRO, návrh ve výběrech úspěš.

Čtvrtek věnován mimořádné schůzi, která byla iniciována, hnutím ANO, ČSSD. KDU ČSL a Trikolouru a zaměřena na projednání návrhu na manželství homosexuálů, na ústavní zakotvení rodiny jako základu společnosti a svobody slova na sociálních sítích. Návrhy z roku 2018 prošly do 2. čtení, ale vzhledem k prodloužení lhůty projednání ve výběrech na 80 dnů, u (občanského práva a rodiny), které poslanci KSČM podpořili, nemají šanci na dokončení legislativního procesu. Pokud jde o trestní odpovědnost a právo mazat příspěvky na sociálních sítích, tam ještě možnost dokončení existuje, i když Piráti se několikrát pokusili jednání přerušit, odložit a prodloužit ve prospěch nadnárodních globálních poskytovatelů digitálních služeb. Jejich napojení na nadnárodní kapitál tady bylo zjevné. Do všech pořadů, které byly nabídnuty v mediích KSČM, vysílala své zástupce.

Čtvrtek také znamenal konečnou tečku za krizí způsobenou Ústavním soudem. Senát přijal beze změn Volební zákon. A odvrátili jsme nebezpečí korespondenční volby. **Nám všem přeji nyní soustředění se právě na volby a úspěch.**

Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM

Pietní akt v Terezíně

V neděli 2. května dopoledne v komorním počtu uctili účastníci pietního shromáždění na Národním hřbitově v Terezíně památku všech obětí umučených či zavražděných v koncentračních táborech za druhé světové války. Kytice k hlavnímu pylonu položily poslankyně PS PČR Hana Aulická Jírovcová, Miloslava Vostrá a poslanec Stanislav Grospič. Dále za LKŽ Alena Grospičová a zástupci LKŽ Kladno, přítomni byli zástupci OV KSČM Kladno, Česká Lipa, za místní OV KSČM Litoměřice Josef Šenfeld a Dagmar Pokorová za SFEL-R. Položení kytice na hřbitově bylo také jménem německé levicové strany Die Linke. V malé pevnosti na popravisti krátce promluvil Hana Aulická Jírovcová a připomenula děsivé okamžiky poslední popravky 2. května 1945 při které vyhasly životy převážně mladých členů a členek ze skupiny Předvoj. Mezi členy Předvoje byla i řada mladých Kladenských. Na šesti popravky skončily před kladenskou skupinou, protože z dálky byla slyšet děla Rudé armády. Mezi kladenskými byla i babička jedné členky, bývalá komunistická senátorka Rozálie Hajníková, která mladým pomáhalo v odboji. Je již tradicí, že OV KSČM Kladno pokládá kytice právě na popravisti

Foto: J.Kůstka

Americká kauza Vrběticegate

Naší politickou scénou cloumají emoce, které jsou zapříčiněny aférou Vrbětice založenou pouze na „důvodném podezření“, jak to označil premiér ve svém historickém projevu. Můžeme tvrdit, že ona aféra je u nás svým rozsahem bezprecedentní - odtud v názvu článku slova gate, které se používá u takovýchto podobných kauz v USA od doby aféry Watergate. A že je to kauza svým původem americká, neřká jen ruské ministerstvo zahraničí, ale i mnozí další. Rozsáhlost a účelové namíření proti Rusku v sobě skrývá mnoho nebezpečného. Jelikož nebyly prezentovány žádné důkazy, zatím to vypadá pouze na lži, které mají za cíl narušit naše vztahy s Ruskem a přispět tak k eskalaci konfliktních vztahů USA s Ruskem, které se do konfliktu snaží nebezpečně zatáhnout co nejvíce západních zemí.

Pokud začneme rozplétat celý scénář, dost se podobá fake news a konspiracím, které americké a britské zpravodajské služby sestavovaly USA v roce 2002 - 2003 při ilegálním útoku na Irák. V té době rovněž lhali, aby poskytli požadované podklady, které si vyžádali v Bílém domě pověstní jestřábi. Vylhaná tvrzení o zbraních hromadného ničení v Iráku vyústila v ilegální válku s destrukcí země a půl milionem až milionem mrtvých. Kdo by takovým zpravodajským službám dnes mohl věřit? A jejich českým spojencům, či asi přesněji jejich českým podřízeným? **Jan Klán, sociolog**

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí